

ಕೊಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯವಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಕೊಡುವುದನ್ನು ವರದುಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಲಕೋಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾದಿತ್ತು... ಹೌದು ಹಾಗೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವ್ಯವರ್ತೀ ಮುಂದಿನ ಏರದು ದಿನಗಳು ಉರುಳಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಬಾಲನ್ ಅಂದು ಬಂದಾನೆಂದು ಕತ್ತು ಉದ್ದ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಬಂತು. ಮದುವೆ ದಿನವೂ ಕಳೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಆವ್ಯಾಸ ಪ್ರತಿಕೆಯನ್ನು ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೇ ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಯೂ ವಿಕಾರಿಸಿದೆ. ಅಂತು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಚರವಾಟಿಯ ಸಂಜ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಫೋನ್ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಬಾಯ್ತುಬಿ ಹರಸೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ, ಉಹುಂ... ‘ಅಪ್ರಿತ್ತದಲ್ಲಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಬರತೋಡಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ... ಬಾಲನ್ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ... ಏನು ಮಾಡುವುದು... ಏನು ಮಾಡುವುದು... ವಾರಗಳು, ತಿಂಗಳುಗಳು ಉರುಳಿದವು. ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗೆಗೆ ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ನಾವು ಗೆಳತಿಯರು, ನೇರೆ ಹೋರೆಯವರು ಬೇರೆ ತರಕಾರಿ ಗಾಡಿಯವರ ಹಸ್ತಿರ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದೇವು. ಅಂತೂ ಒಬ್ಬತ್ತ, ‘ಅವನು ತರಕಾರಿ ಗಾಡಿ ತತ್ತಾ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಒಂದು ವಾರೆ ತಿಳಿಸಿದ. ‘ಮತ್ತೇನ್ನು ಮಾಡ್ಯಾನೇ?’ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ‘ನನಗೇನಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತು?’ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನ್ ಯಾಕೆ ಬೇರೆಯವರ ವಿವಯ ಎಂಬಂತಹ ಭಾವ ಅಡಗಿರಬೇಕು. ತರಕಾರಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಇವರಿಗೆ ಅವನೇ ಏಕೆ ಬೇಕು ಎಂಬ ಅಸೂಯಿಯ ಮುಸುಕು ಇದ್ದಿರಬಹುದು.

ಯಾರಾಯಾರ ಖಿಣ ಎಷ್ಟಿರತ್ತ ದೆಯೋ... ಹಾಗೇಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದು, ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಖಿಣ ಎಂಬುದಿರಬೇಕೇನೋ. ನೋಡೋಣಿ... ಮುಂದೆ ತರಕಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಾನು ಎಂದು ನಾನೇ ಸಾಂತ್ಸನಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮತ್ತೆಂದೂ ಬಾರಿದಿದ್ದರೆ...

ಭೇ... ಹಾಗೇಕೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಭಾವ... ಒಟ್ಟಾರೆ ಇರಿಸುಮುರಿಸಿನ ಸ್ವಿತ್ತಿ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಬಲಿತ, ಹಾಳಾದ ತರಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಾಲನ್ನಾನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೋಡಿದ್ದವು.

ಆ ಒಂದು ದಿನ ತರಕಾರಿಯವನೊಬ್ಬನು ಸುಧಿಯೊಂದನ್ನು ತಂದಿದ್ದು. ‘ಎನಂದುಕೊಂಡಿಬ್ಬಿರ ಅಮಾಷ್ಟೆ... ಬಾಲನ್ ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಮನವು ಆಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನಂತೆ. ಚೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಂತೆ. ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂಠ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವನಿಗೆ ಅಡ್ವೆಚ್ ಶಿಲಾಯಿಸಿದೆ.’ ಆತನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಸೂಯಿ ಧಾಳಾಯಿಯೇ ಇಳಿಕುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಗಾಡಿ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ತರಕಾರಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಸಿಬು ಹೋಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ... ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಆರಕ್ಕೇರದ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ... ಇದೇ ಬೀದಿಗಳು... ಹೀಗೆಯೇ ತರಕಾರಿಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಸುತ್ತಾಟಿ... ‘ಅವನ ಯೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟಬಿಡಿ ಅಮಾಷ್ಟೆ... ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಾದರೂ ಇದ್ದಾತಾ...’ ಆತನ ಹೊಟ್ಟೆಕ್ಕಿಟ್ಟಿನ ಮಾತುಗಳು ನನಗೇಕೊ ಸಹ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವರು ಸುವಿವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬರೂ ಬೇನಾಗಿರಲಿ,’ ಎಂದ ನನ್ನ ಮಾತು ಆತನಿಗೆ ತುಸು ಒರಟಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿರಬೇಕು.

ಅವನ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲನ್ನಾನ ವಿವಯ ತಿಳಿದ ಬಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಆತ ಹೇಳಿದ ವಿವಯ ನಿಜವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಹಾರ್ದೇಸಿದ್ದೆ. ಗಂಡ